

flet ikke havde Lov til at give det. Dette er min beskædne Mening. Man proklamerer i Bladene de Ulykker, som ere skete, og spørger om, hvem der vil give Noget i Anledning af Stormfloden. To Millioner komme ind; men der bliver Noget tilovers, fordi man ikke vil give, hvor der bevislig er Trang tilskede. Det, der er tilovers, faar man Tilladelse til at give i Anledning af nye Ulykker i 1874, men ikke til nogetfombest Andet; det paaftaar jeg. Der foreligger Intet derom; tværtimod, der foreligger Centralkomiteens Skrivelse om, at det er saa, og der foreligger en Beretning i Bladene om, at det var saa; men desuagtet

Formanden (Krabbe): Jeg kan ikke undlade at indskyde den Bemærkning, at medens jeg ikke har villet hindre det ærede Medlem i at fremsætte, hvorledes det er gaaget det Interessentskab, som det ærede Medlem omtalte, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at en Kritik af Centralkomiteens Færd, for saa vidt som den ikke falder aldeles nødvendig og som et Bispunkt ind under denne Fremstilling, ikke vil være paa sit Sted her.

Steenstrup: Den er heller ikke paa sit Sted her, undtagen det netop er Centralkomiteens eget Svar, som fremsættes for at vise, at man ikke kunde faae Penge hos Centralkomiteen.

Formanden (Krabbe): Men det ærede Medlem vendte sig nys fra sin Gjenstand til en selvstændig Betragtning af Centralkomiteens Skridt, som han derhos betegnede paa en temmelig haard Maade, paa en Maade, som ikke syntes retfærdig-gjort af det, han havde at meddele, og som ikke var nødvendig til Oplysning af det, han vilde fremsætte.

Steenstrup: Jeg tillod mig at fremsætte min beskædne Tro, at det var i Henhold til Centralkomiteens egen Skrivelse og Opfordring i Bladene. Altsaa, denne Skrivelse gif ud paa, at man havde givet Pengene en anden Anvendelse og derfor ikke kunde bevilge Andragendet. Man sagde ikke Nei, fordi man ikke fandt det begrundet, men fordi man ingen Penge havde. Der blev gjort nye Forestillinger, og det bevirkede nyt Svar af 10de Juni dette Aar, som lyder saaledes, at, da man ikke troede at kunne anvende dette Restbeløb paa en saadan Maade, at man kan indbetomme den stillede Begjæring, maa man beklage ikke at kunne bevilge Andragendet. Jeg tillader mig at tro, at der deri ligger en Anerkjendelse af, at Andragendet er begrundet. Dernæst gif dette Interessentskab med Understøttelse af samme Sogneraad ind til Regjeringen med et Andragende, der var ledsaget af den mest glimrende anbefaling, men fik samme Svar, at man

ingen Grund fandt til at bevilge det. Jeg tror, ved hvad jeg har sagt her, i alt Fald at have bevist saa Meget, at dette Forslag er om et Foretagende, der er eiendommeligt og ikke er Noget, der kan parallelliseres med ethvert andet Foretagende eller har Lighed med, at man gjør Band til Land, og jeg tror, jeg har begrundet, at man ikke stiller sig lige med Hensyn til Fordringerne. Man gjør ikke store Fordringer, man fordrer ikke, at man skal blive tagen i Betragtning lige som andre Landsdele, nei, paa ingen Maade, man begjærer kun i Henhold til givne Løfter, og hvad der er Hensigten med disse givne Løfter, som ikke var at beskytte ethvert fremtidigt Foretagende i den Retning, at de Eierlag, som havde lidt Skibbrud ved Stormfloden den 13de Novbr., holdes oven Vand. Det er det, Undringsforlaget sigter til, det sigter ikke til nogen fombest Spekulation, det sigter til at realisere, hvad man tror at have begrundet Krav paa ved, hvad der historisk er foregaaet. Man forlanger ingen Gave, man begjærer et Laan, og man stiller et Pant, som forinden Stormfloden var mange Gange tilstrækkeligt til at dække dette Laan. Jeg skal bemærke, at forinden Stormfloden var der af dette Areal solgt Smaastykker til den Pris 2,000 Kr. pr. Td. Land — der se de Herrer, at det ikke har været rent Gøgl — men efter Stormfloden, ja saa ligger man der. En af Ulykkens Sider er den, at den høitærede Centralkomite ikke har villet anerkjende, at den kemiske Stade havde Noget at sige, eller at det betød Noget, at der kom salt Vand paa Jorden, fordi det havde viist sig, at paa Lolland-Falster og paa den øvrige Del af Vexø havde Vandet ingen Skade gjort, NB. naar det har staaet 5—6 Timer eller kun et Døgn; men her stod det i Uger og Maaneder, talfet være den sene Hjælp fra Centralkomiteen, og da man ikke fik nok Hjælp, saa stod Jorden anden Gang atter Uger og Maaneder under salt Vand, og den historiske Følge deraf er — det er ikke Skipperhistorier, men Kjendsgjerninger, der ere slaede fast i denne Bunte, som skal blive tilstillet Finansudvalget mellem 2den og 3die Behandling (Latter). De Herrer le, men den, der ler sidst, ler bedst. Det er ved disse Kjendsgjerninger staaet fast, at Afgrøden er i Bund og Grund gaaget bort, den aarlige Afgrøde, der er vurderet ikke en, men mange Gange til 10,000 Kr. Der er iforffor blevet tagt som Grund til at tage disse 32,000 Kr. tilbage fra Falster, at det ikke var passende — jeg beider de Herrer lægge Mærke til, det var Tanken — det var ikke passende at give disse Lolland-falsterke Bønder en Almisse. Men her overfor dette Foretagende lader det til, at det hverken er passende at give en Almisse eller et Laan. Hvor ubehageligt det end er mig, har jeg ikke villet undlade at fremdrage dette — jeg skal trygt se Historiens Dom derover — men jeg har ikke villet undlade det, da jeg er den Eneeste i dette Thing, som kan